ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Β'. ΑΡ. 435

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 8-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ)
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α'. ΤΗΛΕΦ. 1-86
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ
14
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1927
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 7 Λ. 34 ΔΥΣΙΣ ΗΛ. ΩΡΑ 5 Λ. 18
ΑΥΞΕΝΤΙΟΥ ΟΣΙΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 7,0 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 1,3. ΜΕΣΗ
ΥΓΡΑΣΙΑ ΜΕΤΡΙΑ ΑΝΕΜΟΙ ΑΙΓΑΙΟΝ-ΙΟΝΙΟΝ ΒΟΡΕΙΟΔΥΤ.
ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ - ΙΟΝΙΟΝ ΚΥΜΑΤΩΔΗΣ
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 761,9

ΕΡΜΗΝΕΙΑΙ ΚΑΙ ΠΑΡΕΡΜΗΝΕΙΑΙ

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τελευταίας ψηφοφορίας εἰς τὴν Βουλὴν ἀπεσβήσε μὲν τὴν ἔκρηξιν ὑπουργικῆς κρίσεως καὶ ἔδωκεν εἰς τὴν κυβέρνησιν ἐλευθερίαν κινήσεως διὰ τὴν προσπάθειαν βελτιώσεως ὅρων τινῶν τῆς γνωστῆς ἐπαχθοῦς συμβάσεως, ἀλλ' ἐδημιούργησε ταύτοχρόνως σειρὰν ὅλην ζητημάτων. Οὔτω ἀνταποκριτὴς μεγάλης Ἀγγλικῆς ἐφημερίδος δὲν ἐδίστασε νὰ τηλεγραφήσῃ ἐντεῦθεν ὅτι «ἡ ἀπόφασις τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς δημιουργεῖ προηγούμενα, ἀναγνωριζομένου ὅτι αἱ κανονικαὶ συμβάσεις αἱ ὑπογραφόμεναι ὑπὸ Κυβερνήσεως «de facto» δεσμεύουν πάντοτε τὰς διαδόχους των»: Κατὰ τὴν λογικὴν ταύτην ἡ Βουλὴ ψηφίσασα ὡς ἐψήφισε, δὲν ἔδωκε κῦρος μόνον εἰς τὴν σύμβασιν Ἠλεκτρισμοῦ καὶ μεταφορῶν, ἀλλ' ἐκύρωσε πάσας τὰς συμβάσεις καὶ τὰς συμφερούσας εἰς τὸ κράτος καὶ τὰς μὴ συμφερούσας εἰς αὐτὸ — πάσας τὰς συμβάσεις τῆς Παγκαλοταβουλαρικῆς περιόδου.

Ἀφ' ἑτέρου ἐγεννήθη τὸ ζήτημα ἂν βουλευταὶ, ψηφίσαντες ἀντιθέτως πρὸς τὰς ὑποδείξεις τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων εἰς τὰ ὁποῖα ἀνήκουν, δύνανται νὰ εἶναι ἐγγεγραμμένοι εἰς τὰ στελέχη των ἢ δέον νὰ διαγράφωνται πρὸς παραδειγματισμὸν καὶ διὰ τὴν περαιτέρω ἀποκατάστασιν τῆς κομματικῆς πειθαρχίας, ἀφοῦ κατὰ τὴν παρατήρησιν ἑνὸς ἐκ τῶν κ. κ. ὑπουργῶν αἱ Βουλαὶ πρέπει ν' ἀποτελοῦνται ἀπὸ κόμματα συγκροτημένα καὶ ὄχι ἀπὸ ἄτομα. Ἐγεννήθη ἀκόμη πρὸς στιγμὴν τὸ ζήτημα, παρακαμφθὲν ἤδη, τῆς ἀποχωρήσεως τοῦ κ. Τσαλδάρη ἐκ τῆς κυβερνήσεως, λόγῳ τοῦ ὅτι μία δεκὰς βουλευτῶν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κατεψήφισε τὴν κυβερνητικὴν πρότασιν ὅσον ἀφορᾷ τὴν γνωστὴν σύμβασιν, καὶ λόγῳ τοῦ ὅτι οἱ ψηφίσαντες ὑπὲρ τῆς κυβερνητικῆς προτάσεως Λαϊκοὶ ἦσαν περισσότεροι τῶν ἀπόντων.

Ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τελευταίας εἰς τὴν Βουλὴν ψηφοφορίας, καὶ αἱ κομματικαὶ ἀπειθαρχίαι ἐπρέπει, νομίζομεν, νὰ κριθοῦν κατ' ἄλλον τινὰ τρόπον. Πρέπει νὰ ἑρμηνευθοῦν κατ' ἄλλον καὶ ὄχι κατὰ τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὁποῖον τὰ ἠρμήνευσε ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς Ἀγγλικῆς ἐφημερίδος καὶ τὸ αὐστηρὸν ἀνακοινωθὲν ἑνὸς κόμματος, τὸ ὁποῖον ὁμολογουμένως ἠκολούθησε ἐνιαῖον τὸν ἀρχηγόν του εἰς τὰς ἀπόψεις του. Ἀφοῦ οὔτε ΟΙ ΨΗΦΙΣΑΝΤΕΣ οὔτε ΟΙ ΚΑΤΑΨΗΦΙΣΑΝΤΕΣ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗΝ ΠΡΟΤΑΣΙΝ ΔΥΝΑΝΤΑΙ ΝΑ ΚΑΤΑΚΡΙΘΟΥΝ: Διότι οἱ μὲν καταψηφίσαντες τὴν πρότασιν ἐφοβοῦντο μὴ διὰ τῆς θετικῆς ψήφου των εὐνοήσουν τὴν ἐξαγωγὴν συμπερασμάτων ὡς ἐκείνα τοῦ Ἄγγλου ἀνταποκριτοῦ καὶ ὑποβάλουν τὴν χώραν των εἰς ἄλλας οἰκονομικὰς δουλείας ἐκτὸς ἐκείνων εἰς τὰς ὁποίας τὴν ὑποβάλλει ἡ σύμβασις Ἠλεκτρισμοῦ καὶ μεταφορῶν, οἱ δὲ ψηφίσαντες τὴν κυβερνητικὴν πρότασιν ἐφοβοῦντο ὅτι δι' ἐνδεχομένης ἀρνητικῆς προτάσεως θὰ συνετέλουν εἰς τὴν ἀνατροπὴν τῆς κυβερνήσεως, ἐπομένως εἰς τὴν ὑπονόμευσιν τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ. Οὕτως ἔχουν τὰ πράγματα καὶ ὄχι ὅπως τὰ ἔθεσεν ὁ ἀνταποκριτὴς μιᾶς ξένης ἐφημερίδος καὶ οἱ ἐδῶ κριτικοὶ τῶν πολιτικῶν γεγονότων. Ἐνεφανίσθη ἐν προκειμένῳ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον οἱ Γάλλοι λέγουν περίπτωσιν συνειδήσεως. Οἱ πιστεύοντες δὲ τὴν σύμβασιν νομικῶς ἄκυρον καὶ ἐπιζήμιον ὑλικῶς καὶ ἠθικῶς ΗΣΑΝ ΠΟΛΥ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΙ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι κατεψήφισαν τὴν κυβερνητικὴν πρότασιν—δὲν ἦσαν μόνον οἱ ἀντιπολιτευόμενοι κ. κ. Βοζίκης, Δεμερτζῆς καὶ Ράλλης, δὲν ἦσαν μόνον οἱ «προσωρινῶς» ἀποστατήσαντες Λαϊκοί, δὲν ἦσαν οἱ δύο ἀποκηρυχθέντες Ἐλευθερόφρονες καὶ ὁ συνεργάτης τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου κ. Τσιτσεκλῆς. Καθ' ἡμᾶς κριτὰς οἱ θεωροῦντες τὴν σύμβασιν ἄκυρον καὶ ἐπιζήμιον ἦσαν ἡ πλειοψηφία καὶ ὄχι ἡ μειοψηφία τῆς Βουλῆς. Μόνον ὅτι ἡ πλειοψηφία ἐφοβήθη ν' ἀνατρέψῃ τὴν σύμβασιν διὰ νὰ μὴ συνανατρέψῃ καὶ τὴν κυβέρνησιν, κατόπιν μάλιστα τῶν λιτῶν, ἀλλὰ τόσῳ σαφῶν προειδοποιητικῶν δηλώσεων τοῦ κ. Ζαΐμη. Ἡ ψήφισις τῆς κυβερνητικῆς προτάσεως ἂς μὴ παρερμηνεύεται λοιπὸν, καὶ ἂς μὴ συνδέεται ἡ σύμβασις Πάουερ μὲ τὰς ἄλλας συμβάσεις τῶν de facto κυβερνήσεων, διὰ τὰς ὁποίας ἡ Βουλὴ δέον νὰ διατηρήσῃ ἀκέραια τὰ δικαιώματά της. Οἱ δὲ συμβληθέντες μὲ τὸν κ. Πάγκαλον ἂς θελήσουν ν' ἀντιληφθοῦν ὅτι ἡ ὑποχώρησις τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς ἔγινε μόνον μετὰ τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι ΟΙ ΜΑΛΛΟΝ ΔΥΣΒΑΣΤΑΚΤΟΙ ΟΡΟΙ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ Θ' ΑΝΑΘΕΩΡΗΘΟΥΝ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΑΠΩΝΙΑΝ

Η ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ 186ου ΜΙΚΑΔΟΥ

ΜΙΓΜΑ ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΚΑΙ ΔΥΣΕΩΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Φεβρουάριος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Μὲ ἱεροτελεστίαν, ἡ ὁποία παραμένει ἀμετάβλητος ἀπὸ δεκαὲξ ὅλων αἰώνων, ἐτελέσθη ἡ κηδεία τοῦ τελευταίου ἀποθανόντος Αὐτοκράτορος τῆς Ἰαπωνίας. Μακρὰ τηλεγραφήματα ἐκ Τόκιο περιγράφουν τὰς διαδοχικὰς φάσεις τοῦ ἐνταφιασμοῦ τοῦ 186ου ἀρχηγοῦ τῆς Ἰαπωνικῆς δυναστείας, ἐν μέσῳ τοῦ γενικοῦ πένθους ὁλοκλήρου τοῦ λαοῦ. Ὁ εὐρωπαϊκὸς πολιτισμὸς, τὸν ὁποῖον μὲ τόσην γοργότητα ἀφωμοίωσεν ἡ Ἰαπωνία, οὐδόλως μετέβαλε τὴν πίστιν καὶ τὴν θρησκευτικὴν ἀφοσίωσιν τῶν Ἰαπώνων πρὸς τὴν αὐτοκρατορικὴν των οἰκογένειαν. Μερικαὶ δὲ λεπτομέρειαι τῶν διαδραματισθέντων κατὰ τὴν κηδείαν δίδουν μίαν συγκινητικὴν εἰκόνα τῆς ἀφοσιώσεως αὐτῆς.

Ἡ τελετὴ τῆς κηδείας ἤρχισε τὴν νύκτα τῆς ἵης τρέχοντος. Παρὸ τὸ δρυμὺ ψῦχος χιλιάδες λαοῦ ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τῆς χώρας, φέροντες μεθ' ἑαυτῶν καὶ τὴν τροφήν των, εἶχον συρρεύσει, οἱ δὲ κάτοικοι τῆς πρωτευούσης ἀνέμενον τὴν διέλευσιν τῆς πομπῆς, καθισμένοι κατὰ μῆκος τῶν πεζοδρομίων ἐπὶ 12 καὶ 18 ὥρας. Εἰς κάθε σπίτι εἶχεν ὑψωθῆ πενθήμερος ἡ ἐθνικὴ σημαία, ἐν ᾧ φανοὶ ἦσαν κρεμασμένοι ἔξω κάθε θύρας φέροντες τὴν ἐπιγραφήν: «Αὐτοκράτωρ χαῖρε».

Τὴν πρωΐαν τῆς ἵης τρέχοντος, ὁ νεκρὸς τοῦ αὐτοκράτορος ἐνεστετέθη εἰς τὸ φέρετρόν του ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Αὐτοκράτορος, τῆς Αὐτοκρατείρας καὶ ὅλων τῶν ἀξιωματούχων τοῦ ἰαπωνικοῦ θρόνου. Τὴν ὅλην ἀπογευματινὴν ἡ πομπὴ ἐξεκίνησεν ἀπὸ τὰ ἀνάκτορα, ἐν μέσῳ πενθίμων κανονιοβολισμῶν, καὶ διῆλθε διὰ μέσου τῶν κοσμοσριθῶν ὁδῶν, πορευομένη πρὸς τὴν πόλιν τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Κοιμητηρίου. Τὰ φῶτα τῶν σπιτῶν ἦσαν σβυσμένα, ὅλα τὰ παράθυρα κλεισά· οἱ δρόμοι ἐφαντίζοντο δι' ἀρχαιοπρεπῶν τὴν μορφὴν πενθίμων δάδων, εἰς τὴν κορυφὴν τῶν ὁποίων ὅμως μὲ τέχνην εἶχον τοποθετηθῆ ἠλεκτρικοὶ λαμπτῆρες.

Ἡ ἐπισήδειος πομπὴ, μὲ τὸ παράξενον μίγμα τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ νέου, ἦτο μία ζωντανὴ ἐπιτομὴ τῆς Ἰαπωνικῆς Ἱστορίας. Κοντὰ εἰς τοὺς χακιφοροῦντας στρατιώτας, τοὺς κυανοφοροῦντας ναύτας, καὶ τοὺς ἐν ἐπισήμῳ περιβολῇ διπλωματικοὺς ἀντιπροσώπους, ἐβάδιζον τοξόται καὶ δορυφόροι, καθὼς καὶ οἱ πρίγκηπες, οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματοῦχοι, οἱ ἀποτελοῦντες τὴν πομπὴν, φέροντες τὴν στολὴν τῶν παλαιῶν προσκυνητῶν: πλατύγυρον ψιάθινον πῖλον, ψάθινα σανδάλια καὶ κρατοῦντες τὴν ὁδοιπορικὴν ῥάβδον ἢ λάβαρα τοῦ Ἡλίου καὶ τῆς Σελήνης. Οἱ ἱερεῖς ἔταζον μονότονα, πένθιμα ὄργανα ἢ ἀπήγγελλον παλαιὰς προσευχὰς ἀκατανόητους ὑπὸ τοῦ συγχρόνου Ἰάπωνος.

Ἡ σορὸς ἐφέρετο ἐπὶ ἁμαξίου κατεσκευασμένου κατὰ τὸν παλαιὸν ἰαπωνικὸν ρυθμὸν καὶ συρομένου ὑπὸ τριῶν ζευγῶν λευκῶν βοῶν, ἐξηγυισμένων προηγουμένως. Εἰς κάθε στροφὴν των, ἐκ τῶν τροχῶν ἐξετέμποντο ἑπτὰ διάφοροι ἦχοι, ὁμοιάζοντες πρὸς συνεχῆ ὀμωγὴν, συνοδεύουσαν τὸν νεκρὸν μέχρι τοῦ τάφου του. Ἡ περισυλλογὴ τῶν ἀκολουθούντων ἦτο τόσον βαθεῖα, ὥστε ἡ συνοδεία ἐφαίνετο ἀποτελουμένη ἐκ σκιῶν, ἐν ᾧ κατὰ τὴν διέλευσίν της, ὁ λαὸς, ἐν βαθυτάτῃ σιωπῇ, ἐγονάτιζε καὶ ἔγερνε τὸ κεφάλι μέχρι τοῦ ἐδάφους.

Ἔξω τῆς πόλεως εὑρίσκετο τὸ πένθιμον Ἱερὸν, ὅπου ἐτελέσθη ἡ ἐπικήδειος ἀκολουθία. Εἰς δύο τεράστια περίπτερα κατέλαβον τὰς θέσεις τῶν χιλιάδες πενθοφορούντων, φερόντων λευκοὺς, κατὰ τὸ Ἰαπωνικὸν ἔθιμον, χιτῶνας. Ἐν μέσῳ τῶν δύο περιπτέρων εἶχε στηθῆ βωμὸς ἀπὸ ἄβαφον καινουργὲς ξύλον. Ἐκεῖ ἐνεστετέθη ἡ σορὸς ὑπὸ τῶν ἱερέων, οἵτινες ἤρχισαν κατόπιν νὰ καταθέτουν εἰς τὸ ἄβαφον τοῦ βωμοῦ Ἰαπωνικὰ φαγητὰ, καρπούς καὶ τὸ πατροπαράδοτον κίτελον δρύζης.

Κατόπιν ἤρχισεν ἡ ὁραδεῖα καὶ σιωπηλὴ παρέλασις πρὸ τοῦ φερέτρου ὅλων τῶν παριστιαμένων. Ἕκαστος, μετὰ βαθεῖαν ὑπόκλισιν, ἐξήρχετο τοῦ ἱεροῦ, φρουρουμένου ὑπὸ ναυτῶν τάξεων στρατιωτῶν.

Μετὰ τὸ ἀποχαιρετιστήριον αὐτὸ προσκύνημα, δι' εἰδικοῦ συρμοῦ ἡ σορὸς μετεφέρθη εἰς Ἀσακιάβα, ὅπου ἀνηγέρθη ἀπὸ ξύλον ἕνας πανύψηλος τάφος, πλησίον τῶν παρομοίων τάφων τῆς Αὐτοκρατορικῆς νεκροτυπόλεως.

Εἰς τὴν δυναστείαν τῆς Ἰαπωνικῆς αὐτοκρατορίας ἀποδίδεται θρυλικὴ καταγωγή. Ἡ παράδοσις ἀνάγει τὴν γένεσίν της εἰς χιλιάδας ἐτῶν, ἡ δὲ ἱστορία εἰς τὸ 660 π.Χ. Ἰαπωνικοὶ μῦθοι, ἀναγράφοντες εἰς πραγματικὰ γεγονότα, περιδιάλλουν τὴν ἐμφάνισίν της. Τοιουτοτρόπως ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ἰαπωνίας, θεῖος, οὐράνιος καὶ υἱὸς τοῦ οὐρανοῦ, εἶνε συγχρόνως ὁ ἐθνικότερος τῶν ἡγεμόνων.

Δὲν πρέπει, ἄλλως τε, νὰ ἐξετάζωμεν τὴν δυναστειακὴν αὐτὴν συνέχειαν κατὰ τὰς εὐρωπαϊκὰς ἰδέας περὶ πρωτοτοκίας. Δὲν ὑπάρχει θεσμὸς περισσότερον ριζωμένος εἰς τὰ ἰαπωνικὰ ἔθιμα ἀπὸ τὴν ἰδιοσύστασιν· πολλάκις δὲ ἡ δυναστεία διηρνίσθη διὰ τῆς ὑιοθεσίας.

Τὸ ἐκλληρικὸν εἶνε ὅτι οὐδέποτε ἡ συνέχεια αὐτὴ διεκόπη ὑπὸ διαίων πραξικοπημάτων ἢ ἐπαναστάσεων. Καὶ τοῦτο δέον νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὸν θρησκευτικὸν χαρακτῆρα, ὃν περιδιάλλεται ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων ὁ αὐτοκρατορικὸς θεσμὸς ἐν Ἰαπωνίᾳ. Κλεισμένος εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Κυότο, μεγάλα ὅσον ὁλόκληρος πόλις, δεσμώτης μιᾶς ἀμειλίκτου ἐθιμοτυπίας, ἡ ὁποία εἰς οὐδένα θνητὸν ἐπέτρεπε τὴν ὑψώσιν πρὸς αὐτὸν τὸ ὄμμα, οὔτε εἰς τὸν ἴδιον νὰ πατήσῃ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ὁ αὐτοκράτωρ ἦτο διὰ τὸν λαὸν του πρόσωπον μυθικὸν καὶ μῦθος ἢ ζωή του. Ὁ οὐσιαστικὸς ἡγεμὼν ἦτο ὁ Σιογκοῦν, ὅστις ἤδρευεν εἰς Γέντο (τὸ σημερινὸν Τόκιο). Ἀπαξ τοῦ ἔτους, ὁ Σιογκοὺν ἐπήγαινε νὰ ἐποδάλῃ τὰ σέβη του εἰς τὸν Μικάδον. Καθ' ὅλον δὲ τὸν χρόνον ἐκυβέρνα ἐπ' ὀνόματί του, χωρὶς νὰ τὸν συμβουλεύεται.

Ἡ ῥιζικὴ μεταβολὴ ἐπῆλθε τῷ 1867. Ὁ Αὐτοκράτωρ Μούτσου-Χίτο, ἡλικίας τότε 15 μόνον ἐτῶν, ἐξανέστη κατὰ τῆς καταστάσεως αὐτῆς· καὶ μὲ δυσκολίαι ἠμπορεῖ νὰ φαντασθῇ κανεὶς τὰ ἐμπόδια, ποὺ ἐδέησε νὰ ὑπερνικήσῃ διὰ νὰ ἐξέλθῃ τοῦ ἀνακτόρου του, νὰ ἀνατρέψῃ διὰ τῶν ἄτλων τὸν ἀδέσποτον πρωθυπουργόν του, νὰ μεταβάλῃ ἀρδὴν τὴν πολιτικὴν καὶ κοινωνικὴν συγκρότησιν τῆς χώρας του καὶ νὰ τὴν κυβερνήσῃ ἐπὶ 45 ἔτη, κατ' ἀρχὰς ἀπολυταρχικῶς καὶ ἀπὸ τοῦ 1889 συνταγματικῶς.

Παρόμοιον ἠθικὸν, κοινωνικὸν καὶ πολιτικὸν πείραμα οὐδαμοῦ ἐγένετο. Ὁ ἰαπωνικὸς λαὸς, ῥιφθεὶς ἀπὸ τῆς μιᾶς ἡμέρας εἰς τὴν ἄλλην ἐξω τοῦ ἐπὶ αἰῶνας πατροπαραδότου δρόμου, ἐνεδοκιάσθη μ' ἔνα ξένον πολιτισμὸν, ἐξωθεν εἰσαχθέντας πολιτικοὺς θεσμοὺς, νέας ἠθικὰς ἀντιλήψεις. Λογικῶς αὐτὴ ἡ μεταμόρφωσις δὲν ἠμπορεῦσε νὰ ἐπιτύχῃ. Τὸ φυσικὸν ἦτο νὰ προκαλέσῃ ἀταξίαν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν εἰς ὁλόκληρον τὸ ἔθνος, πρὸ τῆς ὁποίας ὁ μπολσεβικισμὸς θὰ ἦτο παιγνιδάκι. Εἰς τὴν πραγματικότητα ὅμως καὶ μέχρι τοῦδε, οὐδὲν παρόμοιον συνέβη. Ὁ ἰαπωνικὸς λαὸς μόνον ὀφέλη προσεκόμισεν ἐκ τοῦ μεγάλου πειράματος τοῦ νεωτεριστοῦ ἡγεμόνος του. Καὶ εἶνε κτυπητὴ ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῆς Ἰαπωνίας καὶ τῆς Κίνας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔλειψεν ἔνας μεγάλος μεταρρυθμιστὴς ἡγεμὼν καὶ ἡ ὁποία σήμερον σπρώχνεται ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἄκρου εἰς τὸ ἄλλο, κατὰ τὰς τύχας τοῦ ἐμφυλίου πολέμου.

Πρὸ τῆς προσωπικότητος τοῦ μεγάλου αὐτοῦ Μικάδου, ἡ μορφὴ τοῦ διαδόχου του καὶ ἀποθανόντος Αὐτοκράτορος ὀχνεῖ κάπως. Ἐπὶ τῆς ἡγεμονίας του, ἐν τούτοις, ἐσημειώθη ἡ εἴσοδος τῆς Ἰαπωνίας, ὡς μεγάλης Δυνάμεως, εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν καὶ μετέπειτα παγκόσμιον συναυλίαν καὶ ἡ μετάδοσις, διὰ τῆς παιδείας καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς βιομηχανίας, τοῦ δυτικοῦ πολιτισμοῦ εἰς τὰ λαϊκὰ στρώματα.

Εἰς τὴν Ἰαπωνίαν κάθε αὐτοκράτωρ ἐγκαινιάζει μίαν περίοδον, ἀναγραφομένην μὲ χωριστὸν ὄνομα εἰς τὴν ἱστορίαν. Ἡ ἐποχὴ τοῦ Μούτσου Χίτο ὠνομάσθη «ἡ λαμπρὰ κυβέρνησις» ἢ τοῦ ἀποθανόντος αὐτοκράτορος «ἡ μεγάλη δικαιοσύνη». Ἡ περίοδος τοῦ υἱοῦ του Χίρο-Χίτο — τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἡ ἀνάρρησις, διὰ τῆς ἐγχειρίσεως εἰς αὐτὸν τῶν τριῶν ἐμβλημάτων τῆς ἐξουσίας: τοῦ καθρέπτου, τοῦ ξίφους καὶ τοῦ κοσμήματος, τὰ ὁποῖα ἔδωκεν ἡ θεὰ Ἀμετεράσου εἰς τὸν πρῶτον ἱστορικὸν αὐτοκράτορα — θὰ ὀνομασθῇ «ἡ αἰγλήεσσα εἰρήνη». Εἴθε τὸ ὄνομα νὰ δικαιολογήσῃ τὸ πρᾶγμα.

Τ. Α. Μ.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟΝ

ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΣΑΛΙΚΙΟΝ ΤΩΝ ΛΗΣΤΕΙΩΝ

Οἱ κ. κ. Ἰωάννης καὶ Εὐδόμιος Ρέντζος ἤτοι «τὰ παιδιὰ»

ΤΟΥ Κ. ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ ΜΑΛΛΑΙΝΟΥ

Τὰ Ἰωάννινα, ὡς ἐκ τοῦ ἱστορικοῦ των παρελθόντος, καὶ τῆς σημερινῆς των σημασίας, τῆς ἐθνικῆς καὶ τῆς ἐμπορικῆς, τὴν ὁποίαν θρείλουν εἰς τὴν κατ' ἐξοχὴν ἐπίκαιρον γεωγραφικὴν των θέσιν, παρέχουν ἔδαφος εἰς πάσης φύσεως παρατηρήσεις — κοινωνιολογικὰς, πολιτικὰς, οἰκονομολογικά. Ἀλλὰ αὐτὴν τὴν στιγμὴν πᾶσα ἄλλη ἰδιότης τῆς ἠπειρωτικῆς πρωτευούσης ἐκμηδενίζεται καὶ χάνει τὴν σημασίαν της ἐμπρὸς εἰς τὴν κακὴν Μοῖραν ἡ ὁποία τὴν ἠθέλησε φωλεὰν κακοποιῶν καὶ ὀρμητήριον ληστρικῶν ἐπιχειρήσεων μυστηριωδῶν καὶ ἀποτροπαίων ὅσον τὸ περίφημον ἔγκλημα τῆς Πέτρας. Ὄχι, λοιπὸν, μόνον ἡ ἱκανοποίησις τοῦ πλέον ἢ δικαιολογημένου δημοσίου ἐνδιαφέροντος, ἀλλὰ καὶ ἡ καλῶς ἐννοουμένη ἐξυπηρέτησις τοῦ τοπικοῦ συμφέροντος ἀπαιτεῖ, πρὸ πάσης ἄλλης ἐρεύνης ἐπὶ τῶν ἠπειρωτικῶν ζητημάτων, μίαν ἀπάντησιν εἰς τὸ ἐρώτημα: Πῶς θὰ ἀποτινάξῃ ἡ ἠπειρωτικὴ γῆ τὸν Ἰῦφιάλτην τῆς σκοτεινῆς Μαφίας ἡ ὁποία μὲ τόσον ἀθῶον αἷμα ἔχει βάψει τὸ χῶμά της καὶ μὲ τοιαύτην βαρεῖαν σκιὰν ἔχει καλύψει τὴν φήμην τοῦ ὀνόματός της; Τὸ ἐρώτημα δὲν εἶνε ἄπλοῦν. Καὶ διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς μίαν ὀρθὴν καὶ δικαίαν ἐπ' αὐτοῦ ἀπάντησιν πρέπει νὰ διεξέλθωμεν σειρὰν ὅλην προβλημάτων — τῶν προβλημάτων τὰ ὁποῖα ἀνάγονται εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς δημοσίου ἀσφαλείας ἐν Ἠπείρῳ καὶ εἰς τὴν παροῦσαν αὐτῆς κατάστασιν.

Ἡ ἀπαρχὴ τῆς διασαλεύσεως ἐν Ἠπείρῳ τῆς δημοσίας τάξεως πρέπει νὰ ἀναζητηθῇ εἰς τὴν θολὴν ἐκείνην περίοδον τοῦ 1917 — 1920 κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ κυβερνῶν τότε τὴν Ἑλλάδα βενιζελισμὸς ἔτυχε νὰ ἔχῃ συνταιτζει τὴν τύχην του, λόγῳ ἰδίᾳ τοῦ κινήματος τῆς Θεσσαλονίκης, μετὰ διαφόρων κοινῶν κακοποιῶν καὶ ἔκρινε σκόπιμον νὰ χρησιμοποιήσῃ τοὺς ἀνελπίστους τούτους συνεργάτας του διὰ τὴν ἐσωτερικὴν του ἐπιβολὴν καὶ τὴν ἐπιδίωξιν πολιτικοῦ κέρδους. Θὰ ποιλιτικολογήσωμεν, λοιπὸν; Ἀσφαλῶς ὄχι! Διότι προορισμὸς τῆς στήλης αὐτῆς δὲν εἶνε ἡ πολιτικολογία. Καὶ διότι, ἀκόμη, ὁ γράφων τὰς γραμμὰς αὐτὰς εὑρίσκει, ἴσως, ἀνευ ἐννοίας τὸν πολιτικὸν ἀγῶνα ὑπὸ τὰ παλαιά του σύμβολα καὶ συνθήματα, καὶ ἐπισκει πρὸ πάντων ἑστερημένον οἱουδήποτε οὐσιαστικοῦ περιεχομένου τὸ ἔμβλημα τοῦ ἀντιβενιζελισμοῦ, ὅπως πολιτικὸς ἑρμηνεύεται τοῦτο σήμερον. Ἀλλὰ ἡ ἐπιθυμία μας νὰ μὴ παράσχωμεν καὶ τὴν ἐλαχίστην ὑπόνοιαν ὅτι ἐπιζητοῦμεν νὰ ἀντλήσωμεν ἐκ τοῦ ὑπὸ διαπραγμάτευσιν θέματος χρήσιμα πολιτικὰ συμπεράσματα δὲν θὰ περιορίσῃ τὰς ἐπὶ τῶν γεγονότων παρατηρήσεις καὶ κρίσεις μας μέχρι τοῦ βαθμοῦ ὥστε νὰ ἀγνοήσωμεν τὴν ἀλήθειαν, ἐπειδὴ συμβαίνει ἡ ἀλήθεια αὕτη νὰ εἶναι εἰς βάρος ἑνὸς ἐκ τῶν πολιτικῶν κομμάτων τοῦ τόπου. Ἡ δὲ ἀλήθεια, ἡ γνωστὴ καὶ πανομολογουμένη ἀλήθεια εἶνε ὅτι ἡ ἐπαχρίησις τῆς ἐγκαινιάσθη εἰς τὴν Ἠπειρον ὑπὸ τοῦ κ. Ἰ. Μ. ὁ ὁποῖος ἀφοῦ ἐπῆρε τὴν ἐξουσίαν ἐκ τῶν χειρῶν τῶν ἀδελφῶν Ἰωάννου καὶ Εὐθύμιου Ρέντζου, ἐφόνευσε τὸν ἀδελφὸν Ρέντζον ἐν τῷ ἐξωτερικῷ τῆς φυλακῆς τῶν Ἰωαννίνων. Αἱ ὑπηρεσίαι τὰς ὁποίας τοῦ προσέφεραν τότε ὑπῆρξαν πολιτικοὶ. Καὶ τὰς ὑπηρεσίας των ταύτας ἐξηργύρωσαν διὰ τῆς αἰχμαλωσίας ἑνὸς πλουσίου Ἠπειρώτου τοῦ κ. Φορτουνοπούλου, ὅστις συνέτεσεν ἀκόμη νὰ εἶνε καὶ ἀντιθέτων φρονημάτων.

Ἐμεσολάβησεν ἔπειτα ἡ διετία 1920 — 1922 κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ληστοσυμπορία τῶν Ρετζαίων ὅπως καὶ τὰ λοιπὰ ἀναλόγου προελεύσεως κακοποιὰ στοιχεῖα, ἀπολέσαντα τὴν εὔνοιαν τοῦ ἐν ἰσχύῃ πολιτικοῦ κόσμου ἀνέστειλαν ὁλοκληρωτικῶς σχεδὸν τὴν δρᾶσίν των καὶ ἡ Ἤπειρος εἶδεν ἀποκαθισταμένην τὴν ἐν αὐτῇ ἀσφάλειαν καὶ τάξιν. Ἐπηκολούθησεν ὅμως ἡ Ἐπανάστασις τοῦ 1922, τὴν ὁποίαν οἱ ἀδελφοὶ Ρέτζου ἐχαιρέτισαν ἐνθουσιωδῶς καὶ θορυβωδῶς διὰ τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ υἱοῦ τοῦ ἐν Ρουμανίᾳ ἐγκατεστημένου Ἠπειρώτου κ. Παπαγιαννοπούλου, ὅστις κατέβαλεν ὡς λύτρα ἓν ἑκατομμύριον δραχμῶν καὶ λιμοκτονεῖ σήμερον εἰς τὴν Ρουμανίαν, χωρὶς νὰ δυνηθῇ νὰ σώσῃ καὶ τὸν υἱόν του, ὅστις ἀτέθανε μετὰ ταῦτα ἐκ τῶν κακουχιῶν. Ὀλίγον καιρὸν μετὰ ταῦτα ἐσημειούτο τὸ σκοτεινὸν δρᾶμα τῆς Κακαβιᾶς τὸ ὁποῖον τόσον ἐστόχισεν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἠρολούθει τὸ ἀντεπαναστατικὸν κίνημα Λεονταρδοπούλου — Γαργαλίδου εἰς τὴν κατάστολὴν τῶν ἐκδηλώσεων τοῦ ὁποίου ἐπρωτοστάτησαν ἐν Ἠπείρῳ οἱ ἀδελφοὶ Ρέτζου. Αἱ νέαι ὑπηρεσίαι δὲν ἔμειναν ἄνευ ἀνταμοιβῶν. Διότι εὐθὺς μετὰ ταῦτα συνέβη ἡ αἰχμαλωσία τοῦ κ. Μαραμένου, ὅστις ἔνιχεν

Η ΠΡΩΤΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡΑΧ. 250	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ. ΑΓΓΛ. 2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ » 150	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛλΑΡ. 15

Ο ΔΕΔΙΚΙΑ ΕΠΙΣΤΕΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΑΙ ΕΙΝΑΙ ΕΓΚΥΡΟΣ ΕΑΝ ΔΕΝ ΦΕΡΗ ΤΗΝ ΥΠΟΓΡΑΦΗΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΦΡΑΓΙΔΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ.

τὸν μεγάλον τενεὼν εἶχε νεφ, εἰς δὲ τὸν ἐντὸς αὐτοῦ μικρὸν, λίθ. Κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸν οἱ πολίται δὲν ἤρκουν τὴν δόξαν τῶν ἐξεταστῶν. Ἐξηρεύνουν καὶ τοὺς ἔδωδε δέγμα τοῦ δικαστηρίου ἀπόκρυφα. Οἱόνει τὸ βέλος τὸ εἰρωνικὸν ἄριστον, βοηθοῦσης δὲ καὶ τῆς τιμῆς ἡ ὁποία ἦτο μόνον 32 δραχμὰς ἐν ἔδοξε τὸν προβιβασμὸν ἄνεμον δυχρὸν, ὅπὶ ὁ ἔρωτας ἐν τῆς ἀγορᾶς. Πόσοι ἄνεμον θυμιατὰ τῆς νίας κατὰ ἐφευρέσεις δὲν εἶνε γνωστοί. Δημόβιον νοντες ὅσοι ἐν ὅρκῳ τὴν ἔλληνα καθοῦ ἡ ὁποία παρεμπόδιζε τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἐμπορῶν καὶ τὸ ἄλλο γεγονὸς, ὅτι, λόγῳ τῆς ἀπεριτίμησις τὸν ἐλευτηρίου ἐλέγετο πλέον ἀπόλυτος ὁ ἀποκλεισμὸς τῆς Κυρηνοῦς, ἐκ τῆς κατοικήτρας τοῦ ὁποίου τὸ πλέκτον τῶν συμπολίτων μας εἶχε τὸ ἀπορρίπτον τὸ ὑπὸ κατηγορικὸν τὸν ἐνεργεῖν ἐν τῷ ἀγορᾷ. Πόσοι ἄνεμον θυμιατὰ τῆς νίας κατὰ ἐφευρέσεις δὲν εἶνε γνωστοὶ. Δημόβιον νοντες ὅσοι ἐν ὅρκῳ τὴν ἔλληνα καθοῦ ἡ ὁποία παρεμπόδιζε τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἐμπορῶν καὶ τὸ ἄλλο γεγονὸς, ὅτι, λόγῳ τῆς ἀπεριτίμησις τὸν ἐλευτηρίου ἐλέγετο πλέον ἀπόλυτος ὁ ἀποκλεισμὸς τῆς Κυρηνοῦς, ἐκ τῆς κατοικήτρας τοῦ ὁποίου τὸ πλέκτον τῶν συμπολίτων μας εἶχε τὸ ἀπορρίπτον τὸ ὑπὸ κατηγορικὸν τὸν ἐνεργεῖν ἐν τῷ ἀγορᾷ.

Ἡ ΚΟΙΝΩΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Ὁ ἐφυπνισμὸς τὴς Ἀνατολῆς κ. Μαμαλάκιστος ἀνέφερε ἄκρως τὰ κρίσιμα ἀφθόλων ἀνέφερε ἄκρως τὰ Μικρὰ Ἀσία. Ἡ ἀφθόλεις εἶνε ἀνεφρίτη. Ἀνεῖ λαδοῦ ἡγεμονικοῦ, ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν ἀλλάται τοῦ Σκόπελος, ἔπιναν νερὸ ἀντὶ γιαλιστικο. Ἡ μόνη διαφορὰ μεταξὺ τῶν δύο εἶνε ὅτι ἡ Σκόπελος τὸ νερὸ τοῦ τὸ ἔπαλε ἀπὸ βαρελίου, ἐνῶ ἡ Ρόδος ἐπόλει τὸ ἴδιον τὸν πρὸ τριάντα ἐτῶν. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο εἶνε δεκαοκτώ χρόνια ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην πρότου δὲν εἶχεν ἀκόμη ἀναλάβει τακτικὸς τὴν ὅθρανὶν τῶν δύο πόλεων ἡ Ὀλίγη, ἐν τοῦτοις δὲ ἀποσθήσεις ἀφθονον δίδωμ καὶ δὲν τὸ πίνουν οἱ κάτοικοι Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καὶ διὰ νὰ λειτουργὴν κανονικὸς τὴ γαλακτοκομία.

Ἀλλὰ ἡ ἐπίσκεψις κάθε ἀνωτέρου ἀνεμίμενος τὴν περίεργον ταύτην ἐπιθέτω. Τὸ ὅτι ὁ λαδέμπορος Χρήστος Ρῶλης μετέφερε ἀπόψεις, εἶνε ἀναμφισβήτητον. Ἀπόδειξὴν τοῦτο περιτόνιον καὶ τὸ ἐρτέσσας τὴν τενεκέδων του, οἱ ὁποῖοι εὑρέθησαν βιπλοὶ. Ἀλλ' εἶνε ἐκεῖ βεβαία ἡ ἀπόψεις ὅτι ἡ ἔπαθη ποτὲ Ρῶλη ἔχει τὴν μορφὴν τὴν ἀποίαν αὐτὴ τὴν ἔδοσαν; Ὀλίγοι ἀγνοοῦ ἐπὶ ὁ τόπος ἐπιφόβου ἀπὸ βαλίτσα βιλίου. Ἀπὸ τὴν ἐπιτεύαν ἡ ἔρευνα τοῦ ἐπιτεύαν ἡ ἔρευνα τοῦ προϊόντος τοῦ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ὁ λαὸς εἶνε ἐξαρεσκεμένος καὶ τὴν μὲ τρόπον φυσικὸν λαβεῖ, ἡ δὲν ἔχει τοιαύτη ἐπιθυμία νὰ σηγαίνῃ καὶ νὰ τηγανίζῃ τὰ ψάρια τοῦ εἰς. Εἰρωνίαν ἄπαν μετεφέρθη τὸ βιλίον βιλίον. Ἀλλ' ὑπάρχει ἐπιθυμία τοῦ λαδιοῦ, ἡ τοῦ νεφοῦ τοιαύτη εἰνε ἀπόμη μεγαλυτέρα. Διὰ τοῦτο πιστεύομεν ὅτι εἰς τὴν προσεχῆ ἐκλογὴν πρέπει νὰ ἐκλεγῶσιν ἀφθόνοι ἐκπρόσωποι τῶν Μικρῶν Σκοπελοπόλεων διαπόρτας κατὰ τὴν ἔκδοσιν ἀπὸ τὴν ἐκλογὴν ἀπὸ τὴν ἐκλογὴν.

— ΑΙ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ

Γενικὴ ἀπόφασις τῶν Ἑλλήνων Σκοπελοπόλεων ἐν τῷ Πειραιῶ ἐπὶ τοῦ ἀποίου ἐπὶ τοῦ ἀποίου ἐπὶ τοῦ ἀποίου

ΠΡΩΤΑ ΩΡΑ 5η

ΟΙ ΚΟΜΙΤΑΤΖΗΔΕΣ ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΖΟΥΝ ΕΞΕΓΕΡΣΙΝ ΕΝ ΝΟΤΙΩ ΣΕΡΒΙΑ ΤΟΝ ΑΠΡΙΛΙΟΝ

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔ. ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 13. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—'Η «Πολίτικα» δημοσιεύει πληροφορίας τοῦ ἐν Σοφίᾳ ἀνταποκριτοῦ της, ὅστις βεβαιοῖ ὅτι τελευταίως συνεκροτήθη μυστικὸν συνέδριον τῆς Μακεδονικῆς Ἐπαναστατικῆς Ὀργανώσεως. Τοῦ συνεδρίου μετέσχον πεντακόσια εἴκοσι μέλη, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ στρατηγοῦ Πρωτογέρωφ, πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του δι' Ἀλβανίαν καὶ ἐκεῖθεν εἰς Ἰταλίαν.

Εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τοῦ μυστικοῦ τούτου συνεδρίου ἦσαν ἀναγεγραμμένα τὰ θέματα: 1) ἀπελευθέρωσις τῆς Μακεδονίας καὶ 2) διορισμὸς τριῶν νέων ἀρχηγῶν (βοεβοδῶν) τῶν συμμορι̇ῶν.

Αἱ ἀποφάσεις, εἰς τὰς ὁποίας κατέληξε τὸ συνέδριον τῶν Μακεδόνων ἐπὶ τῶν ζητημάτων τούτων εἶνε αἱ ἑξῆς:

1ον) Αἱ ἐργασίαι, αἱ σχετικαὶ μὲ τὴν ἐξέγερσιν τῆς Νοτίου Σερβίας, δέον νὰ ἔχουν περατωθῇ κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Ἀπριλίου. Εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο τὸ συνέδριον χορηγεῖ πλήρη ἐλευθερίαν ἐνεργείας εἰς τὸν στρατηγὸν Πρωτογέρωφ, βοηθούμενον ὑπὸ εἰδικοῦ κομιτάτου, τὸ ὁποῖον πρὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ αὐτονομιστικοῦ κινήματος δέον νὰ ζητήσῃ τὴν εἰδικὴν ἔγκρισιν τοῦ συνεδρίου.

2ον) Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς προπαρασκευῆς τοῦ ἐδάφους διὰ τὴν ἐξέγερσιν τῆς νοτίου Σερβίας, θὰ ἀποσταλοῦν ἀμέσως εἰς Τύραανα καὶ Ρώμην εἰκοσιτέσσαρα ἔμπιστα πρόσωπα, κυρίως δὲ Βούλγαροι σπουδασταί, τῶν ὁποίων τὰς ἐνεργείας θὰ διευθύνῃ ὁ Πρωτογέρωφ.

3ον) Εἰδικῶς εἰς τὴν Ἀλβανίαν θὰ σταλοῦν ἑνενήκοντα πρόσωπα, τὰ ὁποῖα θὰ παραμείνουν ἐκεῖ μέχρι τῆς ἐκρήξεως τοῦ κινήματος· καὶ

4ον) Τὸ συνέδριον διορίζει ὡς νέους βοεβόδας τοὺς Σεμένωφ, Στογιάνωφ καὶ Νικολώφ.

ΣΟΣΤΑΚ

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΟΥ κ. ΚΟΥΛΙΤΖ ΠΕΡΙ ΑΦΟΠΛΙΣΜΟΥ

ΔΕΝ ΤΟ ΔΕΧΕΤΑΙ ΩΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝ ΑΔΙΚΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 13. [Πρακτ. Χαβᾶς]. — 'Η γαλλικὴ ἀπάντησις εἰς τὸ ὑπόμνημα τοῦ κ' Κοῦλιτζ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ ναυτικοῦ ἀφοπλισμοῦ δηλοῖ, ὅτι ἡ Γαλλία εἶνε ἑτοίμη νὰ συμπράξῃ εἰς πᾶσαν πρωτοβουλίαν τείνουσαν εἰς τὸν ἀφοπλισμὸν καὶ εἰς τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης, ἀλλὰ κρίνει ὡς παράλογον τὴν ἐκ νέου διαχείρισιν τοῦ ζητήματος, τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἡ προπαρασκευαστικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Γενεύης θὰ καταλήξῃ εἰς συγκεκριμένα καὶ πρακτικὰ συμπεράσματα. 'Η πρωτοβουλία τοῦ κ. Κοῦλιτζ παρουσιάζει διπλοῦν ἐλάττωμα:

1) Καθιεροῖ αὐθαιρέτως τὴν ὕπαρξιν δύο κατηγοριῶν Δυνάμεων, τῶν μὲν ὑποκειμένων εἰς τὸν ναυτικὸν ἀφοπλισμὸν ὡς ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἰταλία, τῶν δὲ διαφευγουσῶν τελείως τοῦτον ὡς ἡ Ἱσπανία, Ρωσσία, Τουρκία καὶ Ἑλλάς. Οὕτω δημιουργεῖται ὁ κίνδυνος ἀδικιῶν.

2) 'Ο ὑποδεικνυόμενος τρόπος ἀντίκειται εἰς θεμελιώδη ἀρχὴν καθιερωθεῖσαν ὑπὸ τῆς προπαρασκευαστικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Γενεύης καὶ διὰ τῆς ὁποίας —ἀρχῆς— ὑπογραμίζεται ἡ ἀλληλοεξάρτησις τῶν στρατιωτικῶν, τῶν ναυτικῶν, τῶν ἀεροπορικῶν, τῶν δημογραφικῶν καὶ τῶν βιομηχανικῶν δυνάμεων μιᾶς χώρας. 'Η Γαλλία φρονεῖ ὅτι ἡ ἔνοπλος δύναμις μιᾶς χώρας δέον νὰ ἐλέγχεται εἰς ὅλα αὐτὰ τὰ ἐπίπεδα, δὲν δύναται δὲ νὰ ὑπάρξῃ διαρκὲς καὶ ἀποτελεσματικὸν ἔργον ἀφοπλισμοῦ, ἂν τὸ ἀνωτέρω κείμενον καὶ οἱ ἀριθμοὶ αὐτοῦ δὲν εἶναι αὐστηρῶς ὡρισμένοι.

ΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 13. (Πρακτ. Χαβᾶς).—'Ο γαλλικὸς τύπος ἐξακολουθεῖ νὰ ἀφιερώνῃ σχόλια εἰς τὸ ὑπόμνημα του κ. Κοῦλιτζ. 'Ο «Μικρὸς Παρισινὸς» γράφει: «Μᾶς προτείνουν περιορισμὸν τῶν ἀμυντικῶν μας μέσων χωρὶς εἰς ἀντιστάθμισμα νὰ μᾶς παρέχουν συνδρομὴν εἰς περίπτωσιν ἀναιτίου ἐπιθέσεως. Οὐδέποτε θὰ ἠδυνάμεθα νὰ δεχθῶμεν παρομοίαν συναλλαγήν».

'Η «Ζουρνάλ» ἐξαίρει ὅτι τὸ θεμελιῶδες σφάλμα τοῦ ὑπομνήματος εἶνε ὅτι χαρακηρίζει τὰ καταδρομικὰ, τὰ τορπιλλοβόλα, τὰ ἀεροπλάνα καὶ τὰ ὑποβρύχια ὡς ἀντίδοτα τῆς ναυτικῆς ἡγεμονίας. Καὶ ἐν συμπεράσματι γράφει: «'Η Γαλλία παρέσχεν ἀρκετὰς ἐγγυήσεις φιλειρηνικῆς θελήσεως ὅπως δώσῃ εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας μίαν ἀπάντησιν ταχείαν, σαφῆ καὶ εἰλικρινῆ».

'Η «Ἀ'Ηχὼ τῶν Παρισίων» γράφει: «Δὲν λησμονῶμεν ποσῶς τὴν ἀξίαν τῆς φιλίας τῶν 'Ην. Πολιτειῶν, ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ θέσωμεν ἐν κινδύνῳ τὰ μᾶλλον ζωτικὰ ἐθνικά μας συμφέροντα».

'Η «Ποπυλαίρ», σοσιαλιστικὸν ὄργανον, γράφει, ὅτι ἡ κοινῇ γαλλικὴ γνώμη ὁλόκληρος διαμαρτύρεται κατὰ μιᾶς ἐνεργείας, ἥτις καθιερώνει μίαν ἀπαισίαν διαίρεσιν μεταξὺ μεγάλων καὶ μικρῶν Δυνάμεων, κυριάρχων καὶ ὑποτελῶν.

ΑΙ ΑΓΓΛΙΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 13. ('Ασύρματος).—Σχολιάζων εἰς τὸν «Παρατηρητὴν» τὴν πρότασιν τοῦ Προέδρου τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν κ. Κοῦλιτζ περὶ ἐλαττώσεως τῶν ναυτικῶν ἐξοπλισμῶν, ὁ κ. Γκάρβιν γράφει ὅτι ἡ Γαλλία, Ἰταλία καὶ Ἰαπωνία θ' ἀποκρούσουν τὴν ἐλάττωσιν τῶν ὑποβρυχίων καὶ διὰ τοῦτο ἡ Ἀγγλία δὲν δύναται νὰ ἐλαττώσῃ τὰ καταδρομικά της, ἀφοῦ μάλιστα ἔνεκα τῆς μεγάλης ἐκτάσεως τῆς Βρεττανικῆς Αὐτοκρατορίας, πολλὰ τῶν καταδρομικῶν χρησιμοποιοῦνται ἐν καιρῷ εἰρήνης δι' εἰρηνικοὺς σκοπούς.

»Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἀκρωτηριασθῇ ἡ κίνησις τῶν 'Αγγλικῶν δυνάμεων ἐν τῇ Ἄπω Ἀνατολῇ καὶ νὰ μένῃ κατὰ ξηρὰν ἡ Ρωσσία ἐλευθέρα νὰ ἀποστέλῃ εἰς Κίναν πράκτορας καὶ πολεμεφόδια ἄνευ περιορισμοῦ τινος. Ἀφοῦ τὰ πολεμικὰ ἀεροπλάνα θὰ μείνουν ἐλεύθερα ἵνα βομβαρδίζουν τὰς ναυτικὰς βάσεις, πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ ἐξασθενίσουν αἱ ναυτικαὶ δυνάμεις καὶ νὰ μὴ δύνανται νὰ δράσουν ἐναντίον Κρατῶν ἐχόντων μεγάλας ἀεροπορικὰς δυνάμεις;

»Ἀφοῦ οἱ Ρωσσικοὶ στρατοὶ θὰ διοργανοῦνται ἄνευ περιορισμοῦ τινὸς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐλαττωθοῦν αἱ ναυτικαὶ δυνάμεις εἰς τὴν Βαλτικὴν καὶ Βόρειον θάλασσαν καὶ εἰς τὴν Μεσόγειον. Τὰ ἐλαφρὰ καταδρομικὰ καὶ τὰ ἀντιτορπιλλικὰ χρησιμοποιοῦνται εἰς τὰς ναυμαχίας, ἀλλ' ἡ κυριοτέρα των ἐργασία εἶναι νὰ περιπολοῦν εἰς τὰς θαλάσσας καὶ νὰ ἐκτελοῦν ἀποκλεισμοὺς περὶ τῶν ὁποίων μάλιστα προβλέπει τὸ σύμφωνον τῆς Κ. Τ. Ε. πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐναντίον παντὸς δυστροποῦντος Κράτους».

ΧΘΕΣ ΤΗΝ 5ΗΝ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗΝ ΕΛΗΞΕΝ Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΙΣΤΩΝ

ΑΠΕΤΡΑΠΗ ΚΑΙ Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΗΛΕΚΤΡΟΤΕΧΝΙΤΩΝ

'Η ἀπεργία τῶν αὐτοκινητιστῶν παρουσιάσασα ἀπὸ τῆς ἑσπέρας προχθὲς τάσεις ἐκφυλισμοῦ ἐλύθη τὴν 5ην ἀπογευματινὴν χθὲς κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν αὐτοκινητιστῶν. Πρὸ τῆς λύσεως ὅμως αὐτῆς καὶ ἀπὸ τῆς πρωΐας χθὲς, εἶχον κυκλοφορήσει εἰς τὰς πλείστας τῶν γραμμῶν συγκοινωνίας λεωφορεῖα τὰ ὁποῖα ἐσταμάτησαν πάλιν τὴν μεσημβρίαν.

'Η ἐπανάληψις τῆς συγκοινωνίας ἀπὸ τῆς πρωΐας ὠφείλετο εἰς ἐντολὴν ἐπιτροπῆς αὐτοκινητιστῶν ἡ ὁποία ἐξέδωκε τὸ κάτωθι σχετικὸν ἀνακοινωθέν:

«Κατόπιν τῶν διαβεβαιώσεων τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν δηλώσεων τῶν κ. κ. ὑπουργῶν ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας καὶ τῶν 'Εσωτερικῶν, ἡ ἐπιτροπὴ κηρύσσει τὴν λῆξιν τῆς ἀπεργίας, ἀρχομένης τῆς κυκλοφορίας τὴν μεσημβρίαν τῆς σήμερον.

'Η ἐπιτροπὴ ἐν τῇ συναισθήσει τῶν εὐθυνῶν αὐτῆς ἔχει τὴν πεποίθησιν ὅτι, οὕτω πράττουσα ἐξυπηρετεῖ λυσιτελέστερον τὰ συμφέροντα τῶν τε ἰδιοκτητῶν λεωφορείων καὶ τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν. Ἐπιπροσθέτως ἔχει τὴν βεβαιότητα ὅτι ἡ Κοινωνία Ἀθηνῶν—Πειραιῶς θέλει ἐκτιμήσει δεόντως τὴν προσφερομένην εἰς τὸ Κράτος ὑπηρεσίαν ταύτην, τὴν συντελοῦσαν εἰς τὴν μὴ διασάλευσιν τῆς τάξεως.

'Αθῆναι τῇ 13 Φεβρουαρίου 1927.

'Η 'Επιτροπὴ

Μ. Τσοῦχλος. Χ. 'Ελευθερίου, Λ. Μπίσης, Β. Κορακανίτης. Σ. Δήμας, Π. Καραβάσος, Γ. Λυμπερόπουλος, Γ. Τσουρής, Κ. Νίγρης, Σ. Παπαδόπουλος, Ι. Ρόζης, Κ. Θεοδώρου, Σ. Σιχνής, Σ. Κοραχανίτης, Κ. Μπρέσσας κλπ.»

'Εκ μέρους ὅμως τῆς Ε. 'Επιτροπῆς τῶν συνεργαζομένων αὐτοκινητιστικῶν σωματείων ἠφιερβιτήθη τὸ κῦρος τῆς ὑπογραφῆς τῆς ἀνωτέρω ἀνακοινωθὲν ἐπιτροπῆς, ἐτονίσθη δὲ ὅτι οὐδεμίαν ἀρμοδιότητα εἶχον οἱ ὑπογράψαντες νὰ διατάξουν λύσιν ἀπεργίας.

Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἐδόθη ἐντολὴ ἐκ μέρους τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς διακοπῆς ἐκ νέου τῆς ἐργασίας τῶν λεωφορείων ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἐπανέλαβον τὰς ἐργασίας των. Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν λεωφορείων τούτων ὑπήκουσαν εἰς τὴν διαταγὴν ταύτην καὶ ὡδήγησαν τὰ αὐτοκίνητά των εἰς τὴν γαράζ, διακοπείσης οὕτω ἐκ νέου τῆς συγκοινωνίας.

Η ΣΥΣΚΕΨΙΣ

'Λφ' ἑτέρου τὴν 2 μ.μ. συνῆλθον εἰς τὸ φουαγὲ τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου αἱ ὁλομέλειαι τῶν ἀπεργησάντων δέκα σωματείων αὐτοκινήτων καὶ ἐξήτασαν τὴν κατάστασιν ὡς διαμορφοῦται ἤδη. 'Εκ μέρους τῶν ἀγορευσάντων ἐκαείσθη ἡ στάσις τῶν ὑπογραψάντων τὸ πρωΐτὸν ἀνακοινωθὲν πρὸς λῆξιν τῆς ἀπεργίας. 'Εν συνεχείᾳ ἐξετέθησαν τὰ τῆς χθεσινῆς συνομιλίας μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὑποσχεθέντος νὰ μεσολαβήσῃ προσωπικῶς διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ὅρων τῆς συμβάσεως μὲ τὴν Πάουερ, ὡς καὶ αἱ σχετικαὶ διαβεβαιώσεις τῶν ὑπουργῶν Συγκοινωνίας καὶ 'Εσωτερικῶν, ἔγινε δὲ σύστασις πρὸς λῆξιν τῆς ἀπεργίας. Τὴν ἀτοψίν ταύτην συνεμερίσθησαν οἱ αὐτοκινητισταὶ διὰ βοῆς δὲ ἐλήφθη ἡ ἀπόφασις περὶ ἀμέσου λήξεως τῆς ἀπεργίας.

Σχετικῶς ἐξεδόθη τὸ κάτωθι ἀνακοινωθέν:

«Συμφώνως πρὸς τὴν χθὲς ληφθεῖσαν ἀπόφασιν συνῆλθε σήμερον ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Δημ. Θεάτρου γεν. συνέλευσις τῶν μελῶν τῶν συνεργαζομένων δέκα αὐτοκινητιστικῶν ὀργανώσεων, καθ' ἣν παρέστησαν ὑπερδισχίλια μέλη. 'Ο Πρόεδρος τῆς 'Εκτελεστικῆς 'Επιτροπῆς ἐξέθηκε τὰς μέχρι τοῦδε ἐνεργείας τῆς 'Επιτροπῆς, ἀνέφερε τὰς πρὸς αὐτὴν γενομένας ἰκανοποιητικὰς δηλώσεις τῶν κ.κ. Ζαΐμη, Μεταξᾶ καὶ Τσαλδάρη καὶ ἐκηρύχθη ὑπὲρ τῆς ἀμέσου λύσεως τῆς ἀπεργίας.

»'Η συνέλευσις διὰ παγδαίων χειροκροτημάτων καὶ ζητωκραυγῶν ἀπεδέχθη τὴν σύστασιν ταύτην καὶ ἀτενίσασα νὰ συσταθῇ νέα 'Εκτελεστικὴ 'Επιτροπὴ διὰ τὴν περαιτέρω διαχείρισιν τοῦ ζητήματος μέχρις ἐπιτεύξεως τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ. 'Η νέα ἐπιτροπὴ κατηρτίσθη ἐκ τῶν κ.κ. Γ. Μπαρατσάρη, ὡς προέδρου, Γ. Νέγρη ὡς ἀντιπροέδρου, 'Αλ. Μουστακοῦλου, Δ. Μπρούσκου, Δ. Βάθαλη, Π. Τζανοπούλου, Ἠλ. Θέμελη, Κ. 'Αναστασίου, Π. Καραδόσιον, Δ. Βαγενοπούλου, Α. Τριανταφύλλου, Ι. 'Αγαλιώτη, Ι. Ρόζη, Α. Γιαννούλη, Σ. Θωματζίκου, Κ. Πουρῆ, Χ. Ρόκκα, Δ. Κορωναίου, καὶ Π. Κωνσταντάκη.

»Μετὰ ταῦτα, προτάσει τοῦ ἀντιπροέδρου κ. Κ. Νέγρη, καθηρέθησαν τὰ ὑπόλοιπα μέλη τῆς παλαιᾶς ἐπιτροπῆς, τὰ ὁποῖα πρὸ τῆς λήψεως ἀποφάσεως ἀπὸ τῆς γενικῆς συνελεύσεως, ἔσπευσαν νὰ προεξοφλήσουν ταύτην, ἐπαιρῳήσαντα διάσπασιν τῆς ἀπεργίας. 'Εν τέλει ἀπεφασίσθη ἡ ἐπανάληψις τῆς κυκλοφορίας τῶν λεωφορείων ἀπὸ τῆς 5 ἀπογευματινῆς.

'Η 'Εκτελεστικὴ 'Επιτροπὴ

Τὴν ἀπόφασιν ταύτην οἱ μετασχόντες τῆς συνελεύσεως ἀνεκοίνωσαν δι' ἐπιτροπῆς εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας, ἀπουσιάζοντος τοῦ κ. 'Ανθούλη. Τὴν ἐπιτροπὴν συνόδευσαν μέχρι τοῦ μεγάρου τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας ὅλοι οἱ αὐτοκινητισταὶ μεταβάντες μέχρις ἐκεῖ ἐν σώματι.

'Η ἀπόφασις περὶ λύσεως τῆς ἀπεργίας ἐτηλεγραφήθη πρὸς τὰς ἐπαρχιακὰς ὀργανώσεις ἵνα καὶ αὗται συμμορφωθοῦν μὲ αὐτήν.

Κοινὸν Η. Παναγιώτης, Κουζούνης

ΟΙ ΗΛΕΚΤΡΟΤΕΧΝΙΤΑΙ

Χθὲς τὴν πρωΐαν ὁ ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας κ. Μεταξᾶς ἐκάλεσε τὴν ἐπιτροπὴν τῆς 'Ομοσπονδίας ἠλεκτροκινήσεως καὶ τροχιοδρομικῶν καὶ συνεζήτησε μετ' αὐτῆς ἐπὶ τῶν διαφόρων αἰτημάτων της.

Καθ' ἃ ἀνεκοινώθη, ἐκ τῆς συζητήσεως ταύτης διεπιστώθη ὅτι τὰ πλείστα τῶν αἰτημάτων δύνανται νὰ διευθετηθοῦν ἄνευ νέας ἐπιβαρύνσεως τοῦ κοινοῦ δι' αὐξήσεως τῶν εἰσιτηρίων. Κατὰ συνέπειαν ἀπετράπη πᾶς κίνδυνος ἀπεργίας.

ΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΩΝ ΑΠΟΤΑΚΤΩΝ

ΔΕΝ ΚΡΙΝΟΝΤΑΙ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑΙ

'Υπῆρχον χθὲς πληροφορίαι καθ' ἃς τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἀνωτάτου στρατιωτικοῦ συμβουλίου διὰ τὴν ἐπαναφορὰν τῶν ἀποτάκτων πρόκειται ν' ἀπασχολήσουν τοὺς πολιτικοὺς ἀρχηγοὺς εἰς εἰδικὴν αὐτῶν σύσκεψιν, συγκροτηθησομένην κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος.

Τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα, κατὰ γνωσθεῖσαν ἐμμέσως πληροφορίας, δὲν δύνανται νὰ θεωρηθοῦν ἀνταποκριτικὰ πρὸς τὰς προβλέψεις αἵτινες ἐσημείωθησαν εἰς τὴν ἐργασίαν τοῦ ἐν λόγῳ συμβουλίου, ἰδιαιτέρως δὲ δὲν κρίνονται ἀπωσδήποτε ἱκανοποιητικὰ ἀπὸ ἀντιβενιζελικῆς ἀπόψεως.

'Ελέγετο ὅτι σχετικὴ μνεία ἔγινεν ἤδη ἀπὸ μέρους τῶν ἀντιβενιζελικῶν ἡγετῶν, κατ' εἰσήγησιν τῶν ὁποίων τὰ μέχρι τοῦδε πορίσματα τοῦ συμβουλίου πρόκειται ν' ἀποτελέσουν ἀντικείμενον, ὡς προελέχθη, συσκέψεως

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΑΙΣΙΟΔΟΞΕΙ ΔΙΑ ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

ΘΕΩΡΕΙ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΙΝ ΤΩΝ ΩΣ ΤΟ ΑΣΦΑΛΕΣΤΕΡΟΝ ΕΡΕΙΣΜΑ ΟΜΑΛΟΤΗΤΟΣ

Η ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΑΡΧΗΓΩΝ ΣΗΜΕΡΟΝ ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ

Οἱ πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ θὰ συνέλθουν, ἐντὸς τῆς ἡμέρας ἴσως, εἰς ἰδιαιτέραν σύσκεψιν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, πρὸς συζήτησιν καὶ λῆψιν ἀποφάσεων ἐπὶ διαφόρων γενικῶν ζητημάτων.

Μεταξὺ τούτων προέχον θεωρεῖται τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὁ κ. Καφαντάρης, κατὰ τὰς παρεχομένας διαβεβαιώσεις, ἔχει ἤδη συγκεντρώσει συγκεκριμένα στοιχεῖα τόσον ὡς πρὸς τὴν ἐν γένει ταμειακὴν κατάστασιν καὶ τὸν προϋπολογισμόν, ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὰ ἐνδεικνυόμενα μέσα διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ὑφισταμένων ἐλλειμμάτων.

Κατὰ τὰς αὐτὰς διαβεβαιώσεις, ὁ κ. Καφαντάρης θὰ συνεχίσῃ τὴν εἰσήγησιν εἰς τὴν ὁποίαν εἶχε προβῇ κατὰ τὸ τελευταῖον 'Υπουργικὸν Συμβούλιον, ἐπιμένων ἰδίᾳ εἰς τὴν ἀνάγκην τῶν οἰκονομιῶν δι' ἕνα ἕκαστον ἐκ τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν, χάριν τῶν ὁποίων συνεστήθησαν κατὰ πρότασίν του αἱ διμελεῖς ἐπιτροπαὶ δι' ἕκαστον ὑπουργεῖον.

Τὰ πορίσματα τῶν ἐπιτροπῶν τούτων, ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐλπίζει ὅτι θὰ εἶναι ἕτοιμα μέχρι τέλους τῆς ἑβδομάδος, οὕτως ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ σύνταξις τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ ἀπὸ τῆς προσεχοῦς.

Η ΑΙΤΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΔΑΝΕΙΟΝ

Κατὰ σχετικὰς κυβερνητικὰς ἀνακοινώσεις, τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα, ἀπὸ τῆς γενικωτάτης ἀπόψεώς του, πρόκειται ν' ἀπασχολήσῃ τὴν Κυβέρνησιν, ἐφόσον αὕτη «κρίνει ἐν τῷ προκειμένῳ ἐπιτυχίαν της ὡς τὸ ἀσφαλέστερον ἔρεισμα διὰ τὴν περαιτέρω ὁμαλὴν ἐξέλιξιν τῆς καταστάσεως»—κατὰ χαρακτηριστικὴν φράσιν ἑνὸς τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν.

Συναφῶς, θὰ καθορισθοῦν καὶ τὰ μέτρα ἐκεῖνα, ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ὁποίων ἡ Κυβέρνησις θὰ στηρίξῃ τὴν πρὸς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν αἴτησίν της διὰ τὴν σύναψιν τοῦ συμπληρωματικοῦ προσφυγικοῦ δανείου. 'Η αἴτησις αὕτη, καθ' ἃ ἀνεκοινώθη, δὲν θὰ ὑποβληθῇ τὸν Μάρτιον, ἀλλὰ τὸν 'Ιούνιον, παρασκευαζομένου ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ ἐδάφους διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ δανείου τούτου, ἡ ὁποία προεξοφλεῖται ὡς ἀσφαλὴς ἐφ' ὅσον θὰ ἔχουν ἔως τότε συμπληρωθῇ τὰ οἰκονομικὰ μέτρα τῆς Κυβερνήσεως καὶ θὰ ἔχῃ ἀρχίσῃ ἡ ἀπόδοσις αὐτῶν διὰ τὸ προσεχὲς οἰκονομικὸν ἔτος.

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Κατὰ χθεσινὰς ἀνακοινώσεις, ἡ Κυβέρνησις αἰσιοδοξεῖ ὅσον ἀφορᾷ τὴν διόρθωσιν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως, ἐλπίζει δὲ ὅτι ἡ τελικὴ μορφὴ τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ θὰ παρουσιάσῃ ἱκανοποιητικὸν ποσὸν οἰκονομιῶν. Κατὰ τὰς αὐτὰς ἀνακοινώσεις, ἡ νομοθετικὴ ἐργασία διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ ἔχει συμπληρωθῇ, ἐκ τῆς ἀντιστοιχίας δὲ τῶν ἐξόδων πρόκειται νὰ καθορισθῇ καὶ ἡ ἔκτασις τῶν ὑποβληθησομένων εἰς τὴν ψῆφον τῆς Βουλῆς νομοθετικῶν μέτρων.

'Ὅσον ἀφορᾷ τὴν φράγνωσιν τῶν οἰκονομικῶν ὑπηρεσιῶν, παρέχεται ἡ πληροφορία ὅτι θὰ ἐπέλθῃ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα συγχώνευσις τῶν ἐφορειῶν καὶ τῶν ταμείων, θὰ καταργηθῇ δὲ καὶ ἡ εἰδίκευσις τῶν οἰκονομικῶν ἐπιθεωρητῶν.

Εἶνε ἐπίσης πιθανὸς ἡ καταρτισμὸς δύο κλιμάκων διὰ τὸν συνθετικὸν φόρον, τῆς μὲν διὰ τοὺς ὁλοσύντας τοιούτον, ἡ ὁποία θὰ ἔχῃ μικρότερον ποσοστόν, τῆς δὲ διὰ τοὺς μὴ ὁλοσύντας, μὲ μεγαλύτερον ποσοστόν.

Η ΔΙΑΦΟΡΑ ΜΕ ΤΟΝ ΕΛΕΓΧΟΝ

'Υπῆρχον χθὲς πληροφορίαι, καθ' ἃς ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἔχει ἐνδείξεις ἐπὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν πρόκειται νὰ διευθετηθῇ ἡ μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Διεθνοῦς Οἰκονομικοῦ ἐλέγχου προκύψασα διαφορὰ ὡς πρὸς τὴν εἰς χρυσὸν μετατροπὴν τῶν πλεονασμάτων τῶν ὑπεγγύων προσόδων ἀτινα διατίθενται διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν εἰς τὸν 'Ἔλεγχον ὑπαγομένων δανείων.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας τὰς σχετικὰς ἐνεργείας του ὡς καὶ τὰς ὑφισταμένας ἐνδείξεις ἐπὶ τῆς ρυθμίσεως τοῦ ζητήματος τούτου ὁ κ. Καφαντάρης θ' ἀνακοινώσῃ εἰς τὸ προσεχὲς ὑπουργικὸν συμβούλιον.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Η ΕΠΕΡΩΤΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΙΝ ΤΩΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΩΝ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς, θὰ συζητηθῇ τὸ ψήφισμα περὶ κυρώσεως τῶν Διαταγμάτων τῆς δικτατορίας καὶ αἱ ὑποβληθεῖσαι σχετικαὶ τροπολογίαι.

'Επὶ τῆς τελικῆς διατυπώσεως τοῦ ψηφίσματος θ' ἀσχοληθοῦν οἱ πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ κατὰ τὴν σημερινὴν σύσκεψίν των. Οἱ ἀρχηγοὶ ἔλαβον ἤδη γνῶσιν τῶν ὑποβληθεισῶν τροπολογιῶν.

Κατὰ χθεσινὰς πληροφορίας, οἱ ὑποβαλλόντες τὴν ἐπερώτησιν διὰ τὴν διαταχθεῖσαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀπαγόρευσιν τῶν μνημοσύνων τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου βουλευταὶ πρόκειται νὰ ζητήσουν τὴν πρόταξιν αὐτῆς.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΜΒΑΣΙΝ

'Εν σχέσει πρὸς τὴν πρότασιν περὶ καταρτισμοῦ ἐρευνητικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν συνθηκῶν ὑφ' ἃς συνήφθη ἡ σύμβασις «Πάουερ—Ἔντ—Τράξιον» χθεσιναὶ πληροφορίαι ἀναφέρουν ὅτι περιφέρεται σχετικὴ αἴτησις πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς.

Τὴν αἴτησιν εἶχον ὑπογράψει μέχρι τῆς χθὲς περὶ τοὺς 60 βουλευταί.

Συμφώνως δὲ πρὸς τὸ νέον Σύνταγμα χρειάζεται νὰ ἔχῃ ὑπογραφῇ ἡ αἴτησις ἀπὸ 70 βουλευτὰς τοὐλάχιστον, ὁπότε καὶ εἶνε ὑποχρεωτικὸς διὰ τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς ὁ καταρτισμὸς τῆς ζητουμένης ὑπὸ τῶν βουλευτῶ